

Op eigen benen

Na veel gepraat was het besluit eind april daar. **Staatssecretaris van Rijn (Volksgezondheid, Welzijn en Sport)** heeft zijn plan voor de nieuwe Wmo met succes door de Tweede Kamer geloodst. Per 1 januari 2015 zal de nieuwe wet in werking treden en die houdt in dat veel zorgtaken voor gehandicapten en chronisch zieken overgaan naar gemeenten. Het gevolg zou moeten zijn dat gemeenten ondersteuning kunnen bieden die recht doet aan de persoonlijke omstandigheden van de mensen die hulp nodig hebben. Het doel van de Wmo is het mogelijk maken voor mensen met een beperking om langer thuis te kunnen blijven wonen en te participeren in de samenleving.

Cerebrale Parese

Participeren in de samenleving is iets waar

Johan Wijland (25) uit Ridderkerk volop mee bezig is. Door een hersenbeschadiging bij zijn geboorte heeft Johan de stoornis Cerebrale Parese, letterlijk vertaald betekent het een hersenverlamming. De bewegingsstoornis kan zich op verschillende manieren uiten, Johan: "Bij mij betekent het dat ik spastisch ben in armen en benen en daardoor ook dat ik niet kan lopen." Door zijn handicap is Johan sinds zijn derde levensjaar afhankelijk van een rolstoel. Als kind wist Johan eigenlijk niet beter dan dat hij in een rolstoel zat. "Natuurlijk was het lastig" zegt Johan, "maar het hoort er ook helemaal bij. Ik heb een tweelingbroer die wel met beide benen op de grond staat en die heeft me heel erg gesteund. Ik kom sowieso uit een heel fijn gezin waar iedereen me letterlijk en figuurlijk er doorheen gesleept heeft."

4

Op weg met de ander

Stichting De Poort

Op 5 juli 2013 vond de opening plaats van het verbouwde pand aan de Kievitsweg in Ridderkerk. Dit pand is gekocht door Stichting De Poort met als doel het pand te verbouwen tot kleinschalige woonvorm voor mensen met een beperking.

Stichting De Poort is een initiatief van een aantal personen van de Hervormde wijkgemeente Singelkerk in Ridderkerk. Toen Stichting Thomashuizen in 2009 meerdere keren in het nieuws kwam, kwam bij één van de initiatiefnemers het idee op om te onderzoeken of een leegstaande pastorie eventueel geschikt zou zijn voor bewoning door mensen met een lichamelijke beperking. Dit bleek niet het geval te zijn, maar de gemeente Ridderkerk stond erg positief tegenover het

"Ik zie mezelf nou nog niet echt koken"

initiatief. Binnen de gemeentegrenzen waren namelijk weinig tot geen woonvoorzieningen aanwezig voor mensen met een beperking. Omdat de leegstaande pastorie af viel, werd gezocht naar een nieuwe locatie. Deze werd gevonden in het voormalig Groene Kruisgebouw aan de Kievitsweg in Ridderkerk.

Na een aantal maanden van verbouwen werd het pand geopend en sindsdien wordt het pand bewoond door een groep jongvolwassenen met een lichamelijke beperking, onder wie Johan. Alle acht de bewoners hebben een

eigen appartement met een woon-, slaap- en badkamer en een keukenblok.

Koken hoeven de bewoners niet zelf te doen. Johan: "Het avondeten is gezamenlijk, er is een rooster met verschillende vrijwilligers die voor

5

Op weg met de ander

ons koken en ons helpen bij het eten. Dat is iets heel moois, want ik zie mezelf nou nog niet echt koken. Het zou wel kunnen, maar het is wel lastig.”

Toch staat het keukenblok er niet helemaal voor niets. “Het wordt weleens gebruikt om bijvoorbeeld een eitje te bakken als er mensen op bezoek zijn,” zegt Johan. “Maar meer raak ik het eigenlijk niet aan.”

Acceptatie

Sinds september 2014 woont Johan op zichzelf en spijt van die stap heeft hij nooit gehad. Toch is het ook niet altijd makkelijk. Johan: “Vroeger was ik zo druk met bijvoorbeeld school, en was ik bezig om leeftijdsgenootjes bij te houden in hun ontwikkeling, dat ik niet heel veel tijd had om veel na te denken. Maar nu ik zelfstandig woon merk ik nóg meer wat mijn handicap betekent. Ik ben in een bepaalde mate afhankelijk van anderen. Als je samen kind bent met je broers en zussen, is iedereen afhankelijk en nu moet ik goed uitkijken dat ik blijf groeien en niet

het kind blijf. Het lijkt wel alsof nu pas het acceptatieproces begint, ik vind het zwaarder dan toen ik een kind was.”

De acceptatie van zijn beperking is een proces waar Johan momenteel veel mee bezig is. Er zijn de afgelopen tijd veel dingen veranderd die hem met zijn neus op de feiten hebben gedrukt. Voordat hij aan de Kievietweg in Ridderkerk ging wonen, woonde Johan nog bij zijn ouders. “Ik kom nu heel veel dingen tegen waar ik nog nooit over na heb hoeven denken,” aldus Johan. “Het gaat om hele simpele dingen. Als ik bijvoorbeeld visite krijg, moet ik vragen of ze wat willen drinken. Thuis werd dat altijd voor mij gedaan. Ik ben het wel aan het leren, maar ik ben eigenlijk heel bang om iets in te schenken want het kan er zomaar overheen vliegen.”

Verhuizing

Als je voor het eerst op jezelf gaat wonen, komt er heel veel op je af. Voor Johan was het eigenlijk iets teveel: “Je moet meubels uitkiezen, je moet zeggen hoe je alles wil en je moet van alles aanschaffen. Ik

overzag het eigenlijk gewoon niet. Op een gegeven moment komt de verhuisdatum dichterbij en dan moet je wel actie gaan ondernemen. Uiteindelijk ziet het er hier allemaal keurig uit en zijn het ook mijn keuzes, maar ik moet wel bij de hand genomen worden en als het ware naar de winkel getrokken worden, om ergens aan te beginnen.” Gelukkig hoefde Johan ook niet alles alleen te doen, zeven maanden geleden kreeg hij namelijk verkering met Carolien. Johan heeft heel veel aan haar steun gehad tijdens de drukke tijd van het inrichten en verhuizen. Johan: “We kenden elkaar al een paar jaar, we hebben elkaar ontmoet op een integratieweek van de Vrouwenbond Gereformeerde Gemeenten. Dat is een week waarin mensen met en zonder een lichamelijke beperking samen een week op vakantie gaan. Zo kunnen mensen zonder beperking leren zien dat mensen met een beperking ook heel veel dingen kunnen. Dat ze niet gelijk schrikken als ze een rolstoel zien, maar dat ze daar doorheen prikken. Carolien is daar gelukkig heel goed in.”

Er moet veel geregeld worden als je op jezelf gaat wonen. Als iemand met een beperking op zichzelf gaat wonen, moet er wellicht nóg meer geregeld worden. Johan heeft vanuit de Wmo een PGB-budget waarvan hij huishoudelijke hulp kan betalen. Daardoor heeft hij geen omkijken naar het huishouden. “Financiën moet je echt goed regelen en je moet ook goed van tevoren weten wat je kosten zijn,” zegt Johan. “Er komt zoveel kijken bij het op jezelf wonen. Maak dan ook gebruik van de mogelijkheden die er zijn.”

Johan heeft nog wel een advies voor mensen met een beperking: “Het is goed om gewoon mee te gaan met wat andere jongeren ook doen. Er zijn ook jongeren met een beperking die thuis blijven wonen en die de stap niet durven zetten. Er zijn ook mensen die een kans zoals ik die heb gekregen, niet krijgen. Het is een unieke kans, en daar ben ik heel blij mee!”

Wouter Wieman